

SEGONES NEOPLASIES EN L'EVOLUCIO DE LA MALALTIA DE HODGKIN

J. López Aldeguer, G. Reynés, M. Pastor, B.A. Sánchez Heras, M.A. Sanz, M. Caballero.

Servei de Medicina Interna del Hospital La Fe. València.

El tractament agressiu de la malaltia de Hodgkin (MH) ha permès que els malalts puguen gaudir de supervivències més perllongades, amb la qual cosa han aparegut complicacions de diversa gravetat (bé atribuïdes a l'efecte del tractament o a la immunodeficiència associada a la MH) entre les quals la de major gravetat és l'aparició d'una segona neoplàsia. Nosaltres hem fet una valoració retrospectiva dels segons càncers apareguts en 349 pacients diagnosticats de MH entre els anys 1969 i 1985.

Set malalts varen desenvolupar una segona neoplàsia: a) Dues leucèmies agudes no limfoblàstiques diagnosticades als 3,5 i 4 anys de finalitzar un tractament combinat amb quimioteràpia (QT) i radioteràpia (RT) en un i RT en l'altre; els dos han mort a causa de la segona neoplàsia; b) Dos limfomes no hodgkinians (LNH), limfoma linfocític ben diferenciat i limfoma immunoblàstic, apareguts als 10 i 14 anys d'iniciar el tractament combinat QT i RT en ambdós malalts, que romanen en remissió completa (RC) després d'un nou tractament QT; c) Dos carcinomes de primari desconegut amb metàstasis pulmonars diagnosticats als 2,5 i 10 anys d'un tractament QT i RT, ambdós estan morts; i d) carcinoma de bufeta als 9,5 anys del tractament QT i RT que va ésser ressecat quirúrgicament i roman viu en RC.

De l'observació de la nostra sèrie es pot concloure que: 1) La incidència d'una segona neoplàsia després de la curació de la MH és elevada; 2) Les leucèmies i els limfomes no hodgkinians semblen ésser les més freqüents; 3) l'aparició de la leucèmia precedeix la dels limfomes, mentre que la aparició de les altres neoplàsies es distribueixen en el temps variant segons la histologia i els factors de risc però augmentant la incidència a mesura la supervivència es perllonga.